

Jongens U20 eindelijk kampioen!

Vorig seizoen zat het er net niet in: het U20 dat nieuw was samengesteld uit U16 en U18 zat er dichtbij, maar B.A.S. uit Biddinghuizen bleek nog net een maatje te groot. Letterlijk en figuurlijk. Met nieuwe trainers, nieuwe aanwinsten uit de U16 (Len en Joshua), de boomlange Stijn die vanaf Buzzards was overgekomen en nieuwe motivatie gingen we dan ook het seizoen in. De opstarttrainingen moesten hun werk goed gedaan hebben. Alleen een probleem: de eerste wedstrijd thuis tegen Amical. Waren we nog niet wakker? Waren we te lief? Was het de schok dat beide trainers nog voor de start van de competitie waren weggefallen? Met een kleine 70-76 nederlaag een valse start in eigen huis. Dat kon toch niet de bedoeling zijn?!

Een week later tegen de oude club van Stijn bleek dat we toch wel konden basketballen: een afgetekende overwinning met 85-44. Die lijn zetten we vrolijk door tegen Uitsmijters, in een pittige pot, mede dankzij onze invaller Bob Pots die af en toe wat extra trainingsuren maakte dit seizoen bij ons. Het was dan ook geen verrassing voor ons dat op 7 oktober de eerste keer de 100 werden aangetikt, met een 101-38 overwinning op SVZW.

Ondertussen zette het probleem van geen trainer en geen coach zich wel in hevige mate door. Wil moest een paar keer inspringen in de training, coachte met Bert-Jan (vader van Stijn), zette de Jugglers allrounder Libbe in als begeleider tegen Kikkers uit, (leverde hem nog bijna een technische fout op) en zelfs Ruud Sievers zette al zijn coachtalent in om U20 aan een nipte winst tegen Uitsmijters thuis te helpen. Tussendoor sprong Ege regelmatig in, als hij niet hoefde te spelen met H1. Gelukkig werd André bereid gevonden terug te keren van zijn basketbalpensioen om U20 het nodige bij te spijkeren. Dat was af en toe wel schrikken, van beide kanten: het gebrek aan fundamentals was wat groter dan André hoopte, de aandacht voor de fundamentals was wat meer dan de jonge honden konden verdragen. Nadat het een keer goed geknald had in de training en de kleedkamer, begrepen trainer en team elkaar een stuk beter. En met succes. December was de maand van de honderden: 41-116 tegen SVZW, 102-41 tegen Buzzards, ook lekker, en dan de wedstrijd tegen Amical, uit in het hol van de leeuw. Revanche voor de eerste pot, of de bevestiging dat we er nog steeds niet klaar voor waren? We stonden een half uur eerder dan Amical al op het veld voor de warming up en voor de focus. De tribune stroomde vol met fans van Jugglers. En in een machtig mooie wedstrijd met hoog tempo werd Amical compleet weggespeeld. De uitslag: 42-101 na vier kwarten. Door een full-court press in de laatste twee minuten wist Lee nog net door de 100 te gaan. Net daarvoor had Uitsmijters met 1 punt verschil gewonnen van Amical. De stand begon door te slaan in ons voordeel... Een mooi gevoel om de winterstop mee in te gaan!

De donkere maanden januari en februari was de scherpte soms wat minder. Dat leidde niet tot ongelukken: elke partij werd netjes gewonnen, ook de derde wedstrijd uit tegen Amical, al was het nipter dan de vorige keer. Derde keer? Jazeker, we spelen een dubbele competitie, waardoor je langzaam maar zeker alle tegenstanders leert kennen. Ongelukken gebeurden wel op de training: Joshua brak zijn vinger en viel daardoor weg.

Langzaam maar zeker beginnen de trainingen vruchten af te werpen. Het tempo in de wedstrijden gaat omhoog, "belgen" verdwijnen (niet om mensen heen lopen, maar erdoor) en de lol komt er steeds meer in. Tegen SVZW en Uitsmijters tikken we ruim en bijna de 100 aan. Ondertussen morst de concurrentie onderling punten en komt daarmee het kampioenschap steeds dichterbij. Kikkers uit mondt uit in een rugbywedstrijd in de tweede helft, maar zwaar fysiek gedrag en vreemde arbitrage. Ondanks 5 P's voor Guus en voor Stijn en een beuk die Guus daarvoor al uitschakelt houden we het hoofd koel en pakken we gewoon de winst. Basketbal, daar gaat het om, niet om duwen en slaan. Het gevolg van dit alles: de wedstrijd tegen hekkensluiter SVZW thuis kan het kampioenschap binnen brengen.

Een 120-41 overwinning met een bizarre 51 punten voor Lee laat zien dat we terecht kampioen zijn! De wedstrijd erna tegen Buzzards, in kampioensshirts, bevestigt dat. Ondanks hard spel, tot pootje lappen aan toe, komen we geen moment in de problemen en pakken we de winst met 58-75. No sweat.

Het mag dan ook geen verrassing zijn dat de laatste wedstrijd, thuis tegen Amical, geen problemen meer oplevert. Met 89-53 werd duidelijk gemaakt dat het verlies in de eerste wedstrijd thuis tegen Amical een vergissing was. Een vergissing die het team wel op scherp heeft gezet, waarvoor dank, Amical!

Ook dank aan alle coaches dit jaar: **Ege, Libbe, Bert-Jan, Wil, André en Ruud**. Dank aan **André**, voor het oppakken van de training.

En dank aan:

- **Bob**, onze vaste invaller en steun, de Demar Derozan van U20
- **Emre**, onze snelle guard die toch altijd scoort, zelfs onder de basket, onze Isaiah Thomas
- **Guus**, de stabiele factor met bijna elke wedstrijd een double-double, zeg maar, de Kevin Durant van het team
- **Lee**, de man van de vele punten, driepunters en onmogelijke toverballen; James Harden kan er nog wat van leren!
- **Len**, de nieuwe man die zich razendsnel heeft ontwikkeld en ingepast in het team, onze Kemba Walker.
- **Max**, de lange spillepoot die zich soms zorgen maakt over zijn haar, maar vooral de bal wil hebben om het af te maken; niet alleen OKC heeft zijn Paul George...
- **Simon**, fanatiekste bezoeker van de early bird waardoor hij nu een vaste waarde is in het team, met oordopje. Kevin Love uut Twente.
- **Stijn**, lang en intimideren, altijd goed voor een aantal cruciale rebounds; Rudy Gobert maakt minder blocks in een wedstrijd dan hij!
- **Thomas**, de altijd fanatieke captain van het team die niet genoeg in het veld kan staan, Kawhi Leonard, maar dan zonder tatoos...